



บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สรุปการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อวิทยาศาสตร์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ และ สถานะแวดล้อมในชั้นเรียน วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้เป็นนักเรียนชายและหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2528 จากโรงเรียน สังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตการศึกษา 1 ซึ่งประกอบด้วยโรงเรียนในจังหวัดต่าง ๆ 5 จังหวัด คือ นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรสาคร และสมุทรปราการ การเลือกตัวอย่างประชากรใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยสุ่มโรงเรียนจากแต่ละจังหวัด จังหวัดละ 3 โรงเรียน ใ้ตัวอย่างประชากรโรงเรียนทั้งสิ้น 15 โรงเรียน และเลือกตัวอย่างประชากรนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย จากตัวอย่างประชากรโรงเรียน โรงเรียนละ 1 ห้องเรียน ใ้จำนวน 15 ห้องเรียน ใ้ตัวอย่างประชากรที่เป็นนักเรียนชาย 285 คน นักเรียนหญิง 261 คน รวมตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 546 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบวัด แบบสอบถาม และแบบทดสอบ จำนวน 3 ชุด คือ

1. แบบวัดเจตคติต่อวิทยาศาสตร์ สร้างโดย นวลจิตต์ โชคินันท์ ลักษณะของแบบวัดเจตคติต่อวิทยาศาสตร์ ประกอบด้วยข้อความที่มีลักษณะการตอบแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ แบบลิเคิร์ต (Likert) เป็นข้อความ

เชิงนิมานและเชิงนิเสธ จำนวน 40 ข้อ ประกอบด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับความนึกเห็น โดยทั่วไปต่อวิทยาศาสตร์ การเห็นความสำคัญของวิทยาศาสตร์ ความนิยมชมชอบ วิทยาศาสตร์ ความสนใจต่อวิทยาศาสตร์ และการแสดงออกหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรม วิทยาศาสตร์ แบบวัดซุกนี้มีค่าความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟา 0.906 เมื่อทดลองใช้กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมีค่าความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟา 0.752 เมื่อทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2. แบบสอบถาม สภาพแวดล้อมในชั้นเรียนวิทยาศาสตร์ ผู้วิจัยสร้างขึ้น ลักษณะของแบบสอบถามประกอบด้วยข้อความที่มีลักษณะการตอบแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ แบบลิเคิร์ต เป็นข้อความเชิงนิมานและเชิงนิเสธ จำนวน 60 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบ ตอนที่ 2 ประกอบด้วยเนื้อหา 3 ก้านคือ ความรู้สึกของนักเรียนต่อบรรยากาศในชั้นเรียน วิทยาศาสตร์ ความรู้สึกของนักเรียนต่อครูผู้สอนวิทยาศาสตร์ และความรู้สึกของนักเรียนต่อเพื่อนร่วมชั้นเรียนวิทยาศาสตร์ แบบสอบถามซุกนี้ได้รับการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน และทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 40 คน

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ผู้วิจัยสร้างขึ้น ความจุประสงค์การเรียนรู้ของแต่ละบทเรียน จากแบบเรียนวิทยาศาสตร์ (ว 305) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ลักษณะของแบบทดสอบ เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ แบบทดสอบซุกนี้ได้รับการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน และวิเคราะห์หาค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกได้ ข้อสอบจริง 42 ข้อ และหาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตร KR - 20 ของคูเปอร์ - ริชาร์ดสัน ได้ค่าความเที่ยง 0.753

ผู้วิจัยได้นำแบบวัด แบบสอบถามและแบบทดสอบทั้ง 3 ฉบับ ไปใช้กับตัวอย่างประชากร แล้วนำข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติต่าง ๆ โดยใช้ เครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์

(Statistical Package for the Social Science : SPSS)

ที่สถาบันบริการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

1. หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษกับสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนวิทยาศาสตร์
2. หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์กับสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนวิทยาศาสตร์
3. หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

1. เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.392 ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ไม่มีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.043 ผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2
3. เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.182 ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3

อภิปรายผลการวิจัย

1. เมื่อพิจารณา ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษกับสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมี

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.392 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ เอวีลิน ลินน์ ทาลตัน (Evelyn Lynn Talton 1984 : 2431 - 2432 -A) ที่พบว่า " เจตคติต่อวิทยาศาสตร์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนวิทยาศาสตร์ " และสอดคล้องกับแนวความคิดของ แซลลี บราวน์ (Sally Brown 1977 : 579) ที่กล่าวว่า " สภาพแวดล้อมและสังคมภายในชั้นเรียนเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อเจตคติของนักเรียน " ปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นภายในชั้นเรียนประกอบด้วย ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนกับบรรยากาศภายในชั้นเรียน ถ้านักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งที่อยู่ล้อมรอบตัวเขาเหล่านี้แล้ว ย่อมทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิทยาศาสตร์ด้วย ดังที่ นำทรัพย์ จันทรหอม (2505 : 2) โต้กล่าวว่า " ถ้านักเรียนรู้สึกพอใจ สบอารมณ์ในการกระทำ หรือพฤติกรรมของครูที่แสดงต่อตนเองหรือเพื่อนฝูง การกระทำของครูนั้นจะช่วยเสริมสร้างพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้กับนักเรียน ส่งเสริมความสนใจต่อการเรียน ตลอดจนปลูกฝังเจตคติที่ดี " ถ้านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อครู ก็ย่อมจะมีความตั้งใจเรียน พร้อมทั้งจะรู้สึกมีความสุขในการเรียน ทำให้เกิดความรู้สึกชอบ สนใจ อยากเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ก่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อวิทยาศาสตร์ นอกจากนี้ ปาจารย์ วัชชวัลลภ (2527 : 72) โต้พบว่า " คุณภาพของการสอนมีอิทธิพลโดยตรงต่อทัศนคติต่อวิชาที่เรียน วิธีสอน ซึ่งช่วยสร้างบรรยากาศที่ดี สร้างความคุ้นเคยเป็นกันเองระหว่างครูกับนักเรียนมากกว่าจะเน้นหนักในแบบเข้มงวด เน้นเนื้อหาวิชาการ วิธีการสอนดังกล่าวนี้อาจช่วยให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน รักการเรียน " และจากผลการศึกษาของ เจฟี่ เมอร์เรย์ (J.P Murray 1975 : 235 - 237) ก็แสดงว่า " การสอนที่มีประสิทธิภาพจะสามารถช่วยให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชาที่เรียนได้ "

การเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ตามหลักสูตรพุทธศักราช 2521 โต้เน้นการเรียนรู้อย่างช่วยการทดลองและสรุปผลด้วยตนเอง ซึ่งในการทดลองนั้นจะแบ่งนักเรียน

ออกเป็นกลุ่ม ๆ ละประมาณ 4 - 5 คน ดังนั้นการร่วมมือกันของนักเรียนในแต่ละกลุ่ม ในขณะที่ทำการทดลอง จึงเป็นสิ่งจำเป็นมากในการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ ถ้านักเรียนร่วมมือ มีความสามัคคี ปรองดองกัน จะก่อให้เกิดความรู้ลึกซึ้งสบายใจ มีความสุขในการทดลองร่วมกัน มีความสนุกสนาน อยากเรียนอยากรู้ และจะเกิดความรู้ลึกซึ้งชอบวิทยาศาสตร์ เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเต็มที่ ทั้งนี้ ประมวลู กิคกินสัน (2520 : 6) กล่าวไว้ว่า "การเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นั้นผู้เรียนกำลังอยู่ในวัยรุ่น ซึ่งในวัยนี้มีความว่าวุ่นใจมาก เพราะต้องปรับตัวตามสภาวะแวดล้อมและตามเพื่อน" จึงจะเห็นได้ว่าถ้านักเรียนสามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนได้ มีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน เข้าร่วมทำงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ กับเพื่อนได้เป็นอย่างดี มีเจตคติที่ดีต่อเพื่อนร่วมชั้นเรียนแล้วย่อมทำให้นักเรียนมีความสุข ความสบายใจในการเรียน ทำให้เกิดความตั้งใจเรียน รู้ลึกซึ้งชอบ สนใจ อยากเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ จากประสบการณ์และการเรียนรู้ที่ได้รับเป็นเวลานาน ย่อมก่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อวิทยาศาสตร์ ทั้งนี้ พินชาส ทาเมอร์ , เวเน คัมบลิวิ เวลซ์ และสตีเวน เจ รากาว (Pinchas Tamir , Wayne W. Welch and Steven J. Rakow 1985 : 31) ได้สรุปว่า "ถ้านักเรียนวิทยาศาสตร์ เป็นห้องเรียนที่สนุกสนาน รู้ลึกซึ้งสะดวกสบาย กระตุ้นความอยากรู้อยากเห็น เกิดนักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน การเรียนวิทยาศาสตร์น่าสนใจและมีความหมาย เนื้อหาไม่ยากเกินไป เจตคติของนักเรียนต่อวิทยาศาสตร์จะเป็นบวก"

2. เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ กับสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไม่มีความสัมพันธ์กับ สภาพแวดล้อมในชั้นเรียนวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสัมพันธ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.043 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นผลมาจากองค์ประกอบต่าง ๆ หลายประการ ทั้งนี้ แอน อนาสตาซี (Anne Anastasi 1976 : 328 - 329) กล่าวว่า "ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นผลจากองค์ประกอบ

ทางค่านิสิตปัญญาและองค์ประกอบทางค่านที่ไม่ใช่สติปัญญา เช่น การกระตุ้น การแก้ ปัญหาหลาย ๆ แบบ ความคิดรวบยอดของตนเอง ทักษะและบุคลิกลักษณะอื่น ๆ" นอกจากนี้ คอกเซียล เอ. เพรสคอตต์ (Doxial A. Prescott 1961 : 14 - 46) ได้รายงานถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของ นักเรียนว่ามี 6 องค์ประกอบซึ่งสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ได้แก่ องค์ประกอบทางร่างกาย องค์ประกอบทางความรัก องค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม องค์ประกอบ ทางความสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนวัยเดียวกัน องค์ประกอบทางการพัฒนาแห่งตน และ องค์ประกอบทางการปรับตน" ทั้งนี้ แม้ว่าเจตคติซึ่งเป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบทาง ค่านที่ไม่ใช่เชาวน์ปัญญา จะเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน แต่องค์ประกอบค่านอื่นก็มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนเช่นกัน และจากการวิจัย ส่วนมากพบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนสูง เป็นองค์ประกอบ ทางค่านสติปัญญา ดังที่ แฮรี แมคคอกซ์ (Harry Maddox 1965 : 9) กล่าวว่า "ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางค่านสติปัญญา และความสามารถทางสมองร้อยละ 50 - 60 ขึ้นอยู่กับความพยายามและวิธีการศึกษา อย่างมีประสิทธิภาพร้อยละ 30 - 40 และขึ้นอยู่กับโอกาสและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ร้อยละ 10 - 15" ซึ่งสอดคล้องกับ เอฟ. เฮซ แซนฟอร์ด (F.H. Sanford 1965 : 195) ที่กล่าวว่า "ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนจะมีความสัมพันธ์กับสติปัญญา โดยที่สติปัญญาสามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนได้ดีกว่าการใช้แบบวัดชนิดอื่น"

3. เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง เจตคติต่อวิทยาศาสตร์กับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน วิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่าเจตคติต่อวิทยาศาสตร์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาวิทยาศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .182 ซึ่งเป็น ไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ เอเวิลิน ลินน์ ทาลตัน (Evelyn Lynn Talton 1984:2431-2432- A) ที่พบว่า เจตคติต่อวิทยาศาสตร์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาวิทยาศาสตร์ และตรงกับผลการศึกษา ของ เบเนจามิน เอส. บลูม (Benjamin S. Bloom 1976:167-176) ที่พบว่า คุณลักษณะ ค่านจิตพิสัยซึ่ง ได้แก่ ความสนใจ เจตคติต่อเนื้อหาวิชา มีผลต่อการ เปลี่ยนแปลง

ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนและสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประจวบจิต คำจตุรัส

(Prajuabjit Kamchaturus. 1979:4760)และ โมฮัมเมด ฮุไลมาน อับดุลราห์มาน

แอล รูวาซิด (Mohammed Suliman Abdulrahman Al-Ruwashid 1984:1357- A

ที่พบว่า เจตคติต่อวิทยาศาสตร์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาชีววิทยาและ
ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาเคมี จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า เจตคติต่อวิทยาศาสตร์มีความสัมพันธ์
กับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาวิทยาศาสตร์ อาจเป็นเพราะในการเรียนการสอน เจตคติ
มีความสำคัญมาก ถ้านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียนก็จะ เป็นรากฐานที่สำคัญของการ เรียน
เป็นแนวทางที่จะทำให้นักเรียนเกิดความตั้งใจเรียน อยากรู้ อยากเห็นในวิชาที่ครูสอนและเอา
ใจใส่ไปถึงการ เรียนอย่างแท้จริง นอกจากนั้นยังทำให้นักเรียนเกิดความพอใจ รู้สึกว่าการ
เรียนเป็นของสนุกอยากมาโรงเรียน และเมื่อนักเรียนเกิดความพอใจในสิ่งที่เรียนก็ย่อมจะ
พยายามค้นคว้าหาความรู้ เติบโตพร้อมที่จะแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ใฝ่เรียนไปด้วยดี และเมื่อพิจารณาค
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง เจตคติต่อวิทยาศาสตร์กับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาวิทยาศาสตร์
พบว่าอยู่ในระดับค่าคือ 0.182 ซึ่งค่าสหสัมพันธ์นี้เมื่อยกกำลังสองจะได้เท่ากับ 0.0331
หมายความว่าถ้าเจตคติต่อวิทยาศาสตร์และผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาวิทยาศาสตร์มีความ
สัมพันธ์กันแล้วจะมีจำนวนร้อยละ 3.69 ขึ้นอยู่กับสาเหตุอื่น (George A. Ferguson
1976:125-126) ดังที่ แอน อนาสตาซี (Anne Anastasi 1976:328-329)
กล่าวไว้ว่า "ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนเป็นผลจากองค์ประกอบทาง ด้านสติปัญญาและองค์ประกอบ
ทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา เช่น การกระตุ้น การแก้ปัญหาลาย ๆ แบบ ความคิดรวบยอด
ของตนเอง เจตคติ และบุคลิกลักษณะอื่น ๆ"

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากผลการวิจัยพบว่า เจตคติต่อวิทยาศาสตร์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสภาวะ
แวดล้อมในชั้นเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากผลการวิจัยดังกล่าวควร
ควรส่งเสริมให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิทยาศาสตร์ โดยการจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน
วิทยาศาสตร์ให้เหมาะสม ย่อมจะช่วยให้ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิทยาศาสตร์

๑. ครูผู้สอนควรใช้เทคนิคการสอนที่มีคุณภาพ เอาใจใส่ไว้วางใจและสนใจในความถนัดของนักเรียน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนเกิดความอบอุ่น มีเจตคติที่ดีต่อวิทยาศาสตร์ อันจะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1. ในการวิจัยครั้งต่อไปเกี่ยวกับเจตคติต่อวิทยาศาสตร์และสถานะแวดล้อมในชั้นเรียนวิทยาศาสตร์ เพื่อให้ผลการวิจัยสมบูรณ์มากขึ้นควรใช้เทคนิคการวัดแบบอื่น ๆ ซ้ำควบคู่กัน เช่น การสัมภาษณ์ การสังเกตพฤติกรรม เป็นต้น
2. ควรมีการวิจัยซ้ำในลักษณะเช่นนี้กับนักเรียนระดับชั้นต่าง ๆ ในทุกสาขาวิชา เพื่อจะได้นำผลการวิจัยมาเป็นแนวทางสำหรับการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างเจตคติต่อวิทยาศาสตร์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
3. การวิจัยครั้งนี้พบว่าเจตคติต่อวิทยาศาสตร์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ซึ่งสอดคล้องและไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยที่ผ่านมา จึงควรมีการวิจัยซ้ำ เพื่อให้ได้ข้อสรุป